

CHÚA DÒ XÉT CON VÀ BIẾT RÕ CON!

... Ngày ấy, cuộc sống của tôi càng náo-nhiệt vội-vã, đông đầy tham-vọng bao nhiêu thì mặc khải THIÊN CHÚA tỏ lộ cho tôi càng nhẹ-nhàng, chậm-rãi và tinh-vi bấy nhiêu. Cái trái nghịch quá rõ ràng này làm tôi ngỡ ngàng kinh ngạc khi đọc lại các biến cố từng diễn ra trong cuộc đời tôi.

Hồi ấy, THIÊN CHÚA không là gì cũng chả là ai hết, mặc dầu tôi đã "làm đủ mọi sự" - như người ta nói - đó là: học giáo lý, lãnh các bí tích và tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật cũng như các ngày Lễ Buộc. Cuộc sống đạo đức thân thương này bị tàn-mác bị phân-phối và rồi tôi dẹp nó qua một bên, xét vì nó không mang lại cho tôi lợi ích nào cũng không có gì hấp dẫn đáng chú ý. Trong khi đó cuộc sống do chính tôi xây dựng mới đáng kể. Nó là thành công và là sự

nghiệp sáng chói! Tôi thoải mái trong công ăn việc làm và mọi sự diễn tiến tốt đẹp.

Thế rồi đúng một cái, vào năm 40 tuổi, tôi bị bế-tắc trong nghề nghiệp vì lâm vào tình cảnh rắc-rối. Tôi bèn quyết định thoát ra thảm trạng và bẻ gãy cái chu kỳ làm việc quá mệt mỏi. Có lẽ vẫn còn bị ám ảnh bởi các thành-tích nên tôi lao mình vào cuộc hành trình đi bộ tiến về Santiago de Compostella bên nước Tây-ban-nha. Lộ trình của nó tôi biết quá rõ nên hằng hải lên đường một mình với chiếc balô mang trên lưng. Tôi ý thức mình phải đặt lại vấn đề, phải suy tư về các điểm chính yếu trong cuộc đời tôi và đặt hành lý xuống.

Trên đường đi vạn dặm tôi khám phá ra hành trình chính là gặp gỡ. Cuộc đời chính là mối quan hệ là các giao tế. Tôi gặp gỡ và quen biết đủ thứ hạng người với ánh nhìn cởi mở và khoan dung. Ngày 11 tháng 8 lễ thánh nữ Clara tôi bước vào một tu viện tiếp đón khách hành hương và tôi tham dự Thánh Lễ. Tôi cảm thấy vô cùng xúc động. Vì sao và bởi ai? Tôi không biết! Tôi chỉ biết rằng trong thoáng giây tôi bỗng bồi-hồi nhớ lại các chặng đường quá khứ. Và điều này gây lợi ích lớn lao cho tôi. Nó trở thành chuyện không thể cưỡng lại được. Từ từ tôi làm một nối kết giữa mỗi cuộc gặp gỡ trên đường đi, mỗi một người tôi gặp và .. THIÊN CHÚA. Và tôi ngạc nhiên reo lên: Và nếu THIÊN CHÚA là mối giao hảo?

Chính trong cuộc tĩnh tâm thực hiện sau khi kết thúc lộ trình hành hương mà tôi khám phá ra THIÊN CHÚA là Tình Yêu! Tôi tiếp nhận, tôi sống và tôi khao khát thứ tình yêu này, Tình Yêu đến từ THIÊN CHÚA! Tôi bỗng nồng nhiệt ao ước lãnh bí tích rửa tội. Nhưng tôi đã được rửa tội rồi mà! Vậy là tôi ý thức rằng chỉ khi nào tôi mở rộng lòng tiếp rước THIÊN CHÚA thì Ngài mới đưa tôi vượt qua cõi chết và bước vào sự sống.

Một ngày khi nghe trình thuật Phúc Âm trong đó Đức Chúa GIÊSU nói cùng người thanh niên giàu có: "Hãy đến và theo Thầy" thì tận nơi sâu kín của lòng mình, tôi bỗng thưa lên lời đáp lớn lao: "Vâng, con xin đến!"

Thế thì điều gì đã thay đổi trong cuộc đời tôi kể từ ngày ấy? Thưa là Tất Cả và là không gì hết. Nghĩa là, tôi vẫn nguyên vẹn là chính tôi với những yếu đuối và hạn hẹp, nhưng tôi sống động. Tôi giữ lòng tin tưởng, dưới cái nhìn của THIÊN CHÚA, mà tôi tiếp nhận và đến phiên mình, tôi có thể trao lại cho người khác. Nơi nghề nghiệp mới tôi giao tế với tha nhân bằng tình yêu và sự tin cậy. Tôi tin tưởng trong gặp gỡ và quan hệ với người bạn đời. Tôi tin tưởng trong giáo xứ nơi tôi gia nhập nhóm tháp tùng các tân dự tòng chuẩn bị lãnh bí tích Rửa Tội. Tôi tin tưởng trong đời sống thường nhật khi tôi tiếp nhận sự sống như món quà và lãnh nhận hết ơn lành này sang ơn lành khác.

(Chứng từ của bà Claire-Emmanuelle, 46 tuổi người Pháp, sống tại thủ đô Paris. Bà là huấn luyện viên chuyên nghiệp).

... "Lạy Chúa, Ngài dò xét con và Ngài biết rõ, biết cả khi con đứng con ngồi. Con nghĩ tưởng

gì, Ngài thấu suốt từ xa, đi lại hay nghỉ ngơi, Chúa đều xem xét, mọi nẻo đường con đi, Ngài quen thuộc cả. Miệng lưỡi con chưa thốt nên lời, thì lạy Chúa, Ngài đã am tường hết. Ngài bao bọc con cả sau lẫn trước, bàn tay của Ngài, Ngài đặt lên con. Kỳ diệu thay, trí thức siêu phàm, quá cao vời, con chẳng sao vươn tới! Đi mãi đâu cho thoát thần trí Ngài, lẫn nơi nào cho khuất được Thánh Nhan? Con có lên trời, Chúa đang ngự đó, nằm dưới âm ty, vẫn gặp thấy Ngài. Dù chấp cánh bay từ phía hừng đông xuất hiện, đến ở nơi chân trời góc biển phương tây, tại đó cũng tay Ngài đưa dẫn, cánh tay hùng mạnh giữ lấy con. Con tự nhủ: "Ước gì bóng tối bao phủ tôi và ánh sáng quanh tôi thành đêm tối!" Nhưng đối với Ngài, tôi tắm chẳng có chi mù mịt, và đêm đen sáng tỏ như ban ngày, bóng tối và ánh sáng cũng như nhau. Tạm phủ con, chính Ngài đã cấu tạo, dệt tấm hình hài trong dạ mẫu thân con. Tạ ơn Chúa đã dựng nên con cách lạ lùng, công trình Ngài xiết bao kỳ diệu!" (Thánh Vịnh 139(138) 1-14).

("Prier", l'aventure spirituelle, N.353, Juillet-Aout 2013, trang 7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt